

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.874 van 30 oktober 1996
in de zaak A. 69.583/IV-15.844.**

In zake : 1. Gabriël VANNIEUWENHUYSE,
2. Jacques VANNIEUWENHUYSE,
3. André VANNIEUWENHUYSE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat R. MITTENAERE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Residentie ISIS,
Peter Benoitstraat 7/8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriël VANNIEUWENHUYSE, Jacques VANNIEUWENHUYSE en André VANNIEUWENHUYSE op 28 juni 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het ministerieel besluit van 22 april 1996 waarbij de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder de private gronden gelegen op het grondgebied van de gemeente Beersel, bekend ten kadaster afdeling 4, sectie A, percelen nrs. 255y2, 242, 243 en 241c, van openbaar nut wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. MITTENAERE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat Fr. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De verzoekende partijen zijn eigenaar en vruchtgebruiker van de percelen bekend ten kadaster Beersel, vierde afdeling, sectie A, nrs. 255y2, 242 en 243. Op die percelen exploiteren zij de Kartonfabriek Henri GOOSSENS.

1.2. Bij brief van 26 oktober 1994 vraagt de n.v. AQUAFIN aan de Vlaamse minister van Leefmilieu op grond van artikel 32octies, § 3, van de wet van 26 maart 1971, een ministerieel besluit houdende verklaring van

openbaar nut voor het aanleggen en exploiteren van collectoren volgens het project nr. 94.242 op de private gronden bekend ten kadaster Beersel, afdeling 4, sectie A, percelen nrs. 255y2, 242, 243 en 241c.

Bij ministerieel besluit van 4 september 1995 wordt de gevraagde vergunning verleend.

1.3. Op 6 november 1995 doet de n.v. AQUAFIN een nieuwe aanvraag tot verklaring van openbaar nut waarbij het oorspronkelijk geplande tracé van project nr. 94.242 gewijzigd wordt, namelijk een rechte lijn tussen inspectieput K23 en inspectieput K19.

Binnen het raam van het openbaar onderzoek wordt door André VANNIEUWENHUYSE bij brief van 8 januari 1996 een bezwaarschrift ingediend.

1.4. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel brengt op 18 januari 1996 een gunstig advies uit.

Na onderzoek en beantwoording van de ingediende bezwaren brengt ook AMINAL op 27 maart 1996 een gunstig advies uit.

1.5. Bij ministerieel besluit van 22 april 1996 wordt de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur volgens plan 4 van het project nr. 94.242-2 onder private gronden bekend ten kadaster Beersel, afdeling 4, sectie A, percelen nrs. 255y2, 242, 243 en 241c, van openbaar nut verklaard ten gunste van de n.v. AQUAFIN.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging

van de bestreden beslissing of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de ernst van het nadeel betreft, verzoekers betogen :

"Ingevolge het thans bestreden besluit worden de gronden van het Kartonfabriek Henri GOOSSENS doorsneden door de kollektor HUIZINGEN-DWORP (zoals hoger reeds gesteld worden hierbij de bestaande gebouwen niet ontzien) :

a) Dat betekent voor verzoekers vooreerst een belangrijk waardeverlies; het impact van dergelijke kollektor mag niet onderschat worden, en kan zeker niet vergeleken worden met de aanleg van gewone nutsvoorzieningen, zoals een waterleiding, enz.

b) Doch er is meer. De aanleg van de kollektor te midden van de terreinen van het Kartonfabriek zal zeer hinderlijk zijn, niet alleen bij de exploitatie, maar ook bij de uitbouw van de verdere infrastructuur van het Kartonfabriek.

M.a.w. verzoekers zullen ten zeerste gehinderd zijn door de aanwezigheid van dergelijk openbaar infrastructuurwerk te midden van hun bedrijf.

Het is zeker niet juist te stellen dat de grootste hinderfactor de installatiewerken zelf zijn, en dat na de uitvoering van de werken het impact op de omgeving miniem zal zijn :

- door de aanleg van de litigieuze kollektor zal het kartonfabriek met bijhorende terreinen middendoor gesneden worden;

- er dient gewezen te worden op de omvang van een dergelijke kollektor ook al wordt deze ondergronds aangelegd;

- uit de aanwezigheid van de weliswaar ondergrondse kollektor zullen heel wat beperkingen voor verzoekers voortvloeien.

Zo kunnen verzoekers niet meer overgaan tot het afwerken van hun project om hun afvalwater op volkomen natuurlijke wijze te zuiveren en te recyclen. Op de plannen is er geen vergaarbak aangeduid voor het vuil water van het kartonfabriek. De aanleg van deze vergaarbak was een eerste stap van verzoekers om hun afvalwater zelf te zuiveren, en dit op een volkomen biologische wijze. Inderdaad de volgende stap was de aanleg van zuiveringsvelden met riet en andere planten. Verzoekers beschikken daartoe over de nodige oppervlakte op hun percelen nrs. 242 en 243. Deze optie past volkomen in de sedert generaties gevolgde productiewijze waarbij de natuurlijke energiebronnen maximaal benuttigd worden (cfr. het drogen van de natte kartonvellen in de open lucht zonder verbranding van fossiele brandstoffen).

Door de bestreden aanleg van de kollektor te midden van de terreinen van het kartonfabriek zijn verzoekers verplicht om de realisatie van hun project om hun afvalwater biologisch te zuiveren, te staken. Inderdaad de ondergrondse inplanting van de kollektor te midden van de gronden van verzoekers maakt de concrete realisatie van het project onmogelijk; door de aanwezigheid van de kollektor kunnen de nodige ondergrondse verbindingen tussen de verschillende zuiveringsvelden niet worden aangelegd";

Overwegende dat het bestreden ministerieel besluit enkel de verklaring van openbaar nut van de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinstallatie onder de aangegeven gronden tot voorwerp heeft en geenszins een vergunning inhoudt voor de bouw en de exploitatie van de geplande ondergrondse collector; dat de door verzoekers in hoofdzaak ingeroepen nadelen dan ook niet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat, weliswaar, met dat besluit het tracé van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur komt vast te staan en dat blijkt dat de gronden van de Kartonfabriek GOOSSENS ondergronds zullen worden doorsneden door de collector; dat, evenwel, uit de neergelegde plannen en foto's blijkt dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, de gronden van de fabriek thans reeds worden doorsneden door de Molenbeek en door een voetweg; dat, voorts, er kan worden van uitgegaan dat door aansluiting op de collector, de bouw van een zuiveringsinstallatie voor eigen afvalwater overbodig zal worden; dat, daarenboven, de verwerende partij terecht betoogt dat het nadeel om zelf geen milieuvriendelijke installatie te kunnen bouwen niet opweegt tegen het nadeel dat geen collector zou kunnen worden aangelegd die nodig is voor de zuivering van rioolwater dat van duizenden burgers afkomstig is; dat het ingeroepen nadeel niet de voor een schorsing vereiste ernst vertoont,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.